

دریچه

مدیرکل دفتر امور توانبخشی سازمان بهزیستی:

نگهداری ۱۲هزارو ۸۰۰

مجهول الهویه در مراکز بهزیستی

● **اِلنا؛** مدیرکل دفتر امور توانبخشی- مراقبتی سازمان بهزیستی کشور از وجود ۱۲هزارو ۸۰۰ فرد مجهول الهویه معلول، سالمند و بیمار روانی در مراکز بهزیستی خبر داد. رامین رضایی درباره وضعیت سالمندان متکدی گفت: به‌صورت معمول این افراد بنا بردلایل مختلف در معابر عمومی و خیابان‌ها راه شده و به‌دلیل نداشتن فضای فیزیکی مناسب برای خواب به عنوان کارتن‌خواب شناخته می‌شوند. وی تصریح کرد: سازمان بهزیستی براساس قانون مکلف است نسبت به خدمت‌رسانی به سالخوردگان، معلولان و بیماران روانی مزمن پاسخگو باشد؛ به‌ویژه افرادی که تحت عنوان کارتن‌خواب، فاقد سرپرست موثر و مجهول‌الهویه شناخته می‌شوند. رضایی با بیان اینکه براساس قانون، شهرداری مکلف به جمع‌آوری این افراد و انتقال آنان به سامان‌سراهای خود برای مدت‌زمانی مشخص است، اظهار کرد: این افراد پس از انجام بررسی‌های اولیه، توسط احکام قضایی برای نگهداری به مراکز شایانه‌روزی سازمان بهزیستی سپرده می‌شوند. وی خاطرنشان کرد: براساس آمارهای موجود، در حال حاضر نزدیک به ۱۲هزارو ۸۰۰ فرد مجهول‌الهویه معلول، سالمند و بیمار روانی وجود دارد که به مراکز بهزیستی سپرده شده‌اند که این افراد به مراکز خصوصی نگهداری از این افراد سپرده می‌شوند، البته منظور از مراکز خصوصی، مراکزی است که مدیریت آن خصوصی بوده اما تحت نظارت سازمان بهزیستی قرار دارند. رضایی ادامه داد: یارانه مصوب هیات دولت به این مراکز پرداخت شده و آنها موظف هستند خدمات توانبخشی و مراقبتی لازم را به این افراد ارایه دهند. رضایی درباره افزایش تعداد سالخوردگان متکدی و بی‌سرپرست خاطرنشان کرد: در حال حاضر کشور ما به لحاظ جمعیتی به سمت سالخوردگی پیش می‌رود، جمعیت سالخوردگان کشور شش‌میلیون نفر است که با توجه به تغییرات جمعیتی در سال‌های آینده بر این تعداد افزوده شده و شاهد سالخوردگی جمعیت کشور خواهیم بود.

رضایی افزود: سالمندان به‌دلیل بیماری‌هایی که دارند، نیاز به مراقبت دایمی دارند اما به‌دلیل سایل جامعه‌انوار، مانند اشتغال به کار همسران در خارج از محیط خانه برای مراقبت به مراکز نگهداری شبانه‌روزی سپرده می‌شوند که نیاز به مراقبت سالمندان در مراکز شبانه‌روزی در آینده بیشتر اتفاق خواهد افتاد. رضایی با بیان اینکه نگهداری در منزل به‌لحاظ اقتصادی کمتر مشکل‌آفرین است، گفت: امروزه هزینه نگهداری سالمندان در مراکز شبانه‌روزی بیش از یک‌میلیون و ۲۰۰تومان در هرهامه است و براساس مصوبات دولت مبلغی که به عنوان یارانه به مراکز پرداخت می‌شود، ۴۰۰هزارتومان به‌طور طبیعی بخشی از هزینه نگهداری در این مراکز برعهده خانواده‌هاست. وی ادامه داد: به همین دلیل برخی خانواده‌ها به خاطر عدم توانایی در پرداخت این مبلغ سالمندان خود را در این مراکز رها می‌کنند، همچنین به‌دلیل اینکه برخی سالمندان فاقد سرپرست موثر هستند، در خیابان‌ها راه شده و پس از طی مراحل قانونی به مراکز بهزیستی ارجاع می‌شوند. مدیرکل دفتر امور توانبخشی- مراقبتی اظهار کرد: به‌دلیل بعد جمعیتی و وسعت شهر تهران بیشترین تعداد افراد مجهول‌الهویه و فاقد سرپرست را در این شهر داریم، همچنین در برخی شهرهای مذهبی مانند قم و مشهد نیز به‌صورت قابل‌توجهی شاهد این پدیده هستیم.

جدول ۲۱۶۶ ■ **طراح: ییزن گورانی**

افقی:

۱- تکبیک- نسبت‌دادن نوشته‌های دیگران به خود- قسمت زیرین ۲- طویل‌ترین رود فرانسه- روز قیامت- بر یکدیگر اثر گذاشتن ۳- چاپلوس و متعلق- پادشاهان- قاره کهن و پهناور ۴- بیگانه- همیشگی- رود آرام در روسیه ۵- نوعی قارچ با زندگی انگلی- نشسته- گوناگون ۶- زنگ فلز- شهری در استان کرمان- باغ دیدنی شیراز ۷- خراش نامحسوس- دستگاه تهویه تابستانی و زمستانی- تیره‌روز ۸- هریخش از نماز- تر و تازه- گروبی ۹- خبرگزاری جمهوری‌اسلامی ایران- کشوری در همسایگی مجارستان- عامل انتقال صفات ارثی ۱۰- قسمتی از اتاق- پدیدآمدن- نگاه کردن ۱۱- توهین- قوم حضرت‌موسی(ع)- شروع- آغاز ۱۲- قلم انگلیسی- تیری که با کمان‌اندازند- از توابع ناین ۱۳- شیفت- گریه و زاری- صفار ۱۴- مجاور- ضعف و سستی- خواشن‌های نفسانی ۱۵- شیرینی تولد- بعد از پاپ لاترین مقام را دارد - قلعه.

عمودی:

۱- ظرف دوجداره برای نگهداری مایعات- آسیایی که با نیروی چهارپایان می‌گردد- از لوازم آرایشی صورت ۲- کوارا باد- از طریق بررسی عارضه‌ها و صدمات جسمانی وارده بر جسد، علت مرگ را تشخیص می‌دهد ۳- مکان‌ها- روز نهم‌ذی‌الحجه- مخزن سوخت خودرو ۴- چراغ- بیان کردن- نوعی میمون دم‌دار ۵- شهری در استان اصفهان- پسران عرب- دوتا نصفه ۶- دومین شهر

۷ روزنامه «شرق» طی پرونده‌ای به بررسی فردگرایی در جامعه ایرانی پرداخته است. اما عده‌ای با این موضوع مخالفند و می‌گویند ما در روابط اجتماعی حتی قدیم‌ها طوری نبودیم که امروز از تنهایی بتوان حرف زد. با اینکه می‌گویند معیاران اگر برای مقایسه، گذشته ایران است، معیار صحیحی را انتخاب نکرده‌اید. البته معیار ما برای مقایسه با یک جامعه پایدار و استوار است. به هر حال این مناقشه درباره گذشته چِرا تمام نمی‌شود؟ ما در گذشته واقعا روابط اجتماعی خوبی داشتیم یا خیر؟

در گذشته، جامعه ایران، سنتی بوده و البته که به سنن خود نیز علاقه داشته است. ساختار جامعه هم با همین سنت‌ها شکل گرفته و تعریف می‌شد. این سنت‌ها چیزی نبوده که از بیرون به جامعه تحمیل شود. خانواده‌های بزرگ و پرجمعیت یکی از شاخص‌های جامعه گذشته ایرانی است. بچه‌ها در یک خانواده بزرگ می‌شدند و ازدواج می‌کردند و تا حد امکان هم عروس و دامادها در همان خانه و با هم زندگی می‌کردند و دور یک اجاق می‌نشستند. اجاق یکی از اصطلاح‌هایی است معرف وضعیت زیستی خانواده‌ها. اجاق در اصل به کرسی و یا بخاری گفته می‌شد که خانواده‌ها دور آن می‌نشستند و به خاطر همان هم به خانواده‌ها اطلاق می‌شده.واژه‌هایی که از دل همان جامعه برخاسته است.

اجاق در خود گرمایی دارد و چنین هرمی در خانواده‌ها وجود داشت. مناسبات زندگی امروز تغییر کرده و پیرو این تغییرات مناسبت‌های رفتاری نیز عوض شده است. مثلا ترافیک که زاینده زندگی شهری است در نوع خود چیزهایی را به زندگی امروزی تحمیل کرد. همین عوارض زندگی جدید، سنن قدیمی را تحت‌الشعاع قرار داده. البته این به معنای بدی این زندگی نیست.

ترافیک فشار روحی افراد را افزایش داده، عصبانیت را مضاعف کرده و افراد را به انزوا سوق می‌دهد و داده است. البته به دلایل متعددی نمی‌توان حکم صددرصدی در رابطه با نحوه زندگی در گذشته حکم داد. چنانچه نمی‌شود درباره زندگی امروز ایرانیان، چنان‌که در غرب مرسوم است حرف زد و نظریه داد. گذشته ما با همه سنت‌ها اینطور نبوده که به‌طور کلی از زندگی فردی بگریزد. آن زمان هم زندگی تنهایی به‌دلیل مزایای روانی‌ای که می‌توانست داشته باشد وجود داشته و حتی تبلیغ هم می‌شده.

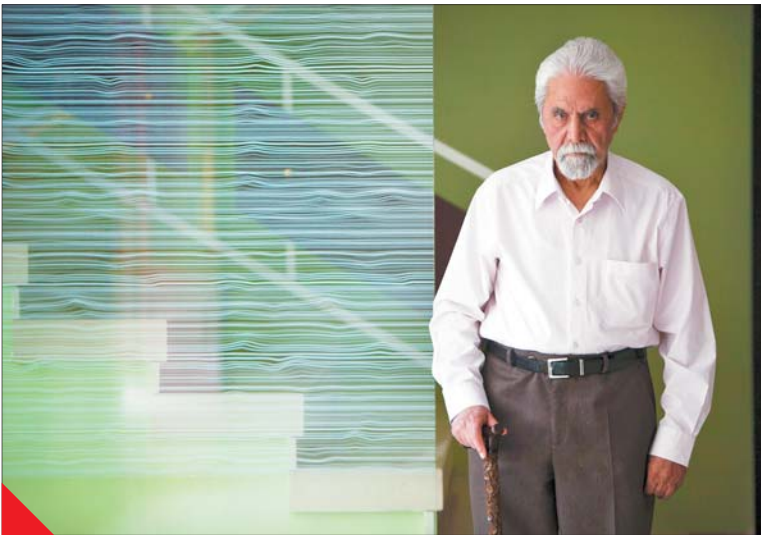
در ادبیات ما از ابیاتی مانند، «لا خوکن به تنهایی که از تنها بلا خیزد» کم نیست، همین مصرع هم نشان از یک نحوه زندگی در گذشته جامعه ایرانی است. «تنه‌ا‌ی دوم در این مصرع این عقیده را تبلیغ می‌کند که از جمع‌بودن و اجتماع سودی حاصل نمی‌شود و زمینه بلا و مشکلات است. خلاصه در عین حال زندگی در جامعه ایرانی جمعی‌تر بوده. یک نکته قابل ملاحظه درباره گذشته ما این بوده که نزدیک ۷۰ درصد مردم روستانشین بودند. کمتر از ۲۵درصد جمعیت در شهر بودند. شهرهای آن موقع هم به معنای امروزی بزرگ نبودند. معمولا جزو مناطقی به‌شمار می‌رفتند که دورشان حصار کشیده می‌شده و مستقلا اداره می‌شدند.

تراکم جمعیت به اندازه امروز هم نبوده که فشارها را بیشتر و بیشتر کند. بنابراین مجموعه عواملی زندگی گذشته را جمعی‌تر می‌کرده و با از بین رفتن همان عوامل- چه خوب، چه بد- مردم ما را به زندگی فردی متمایل می‌کند، فردیتی که هر روز در این جامعه افزایش پیدا می‌کند و به نظر می‌رسد حتی فردیت امروز ما با فردیتی که در کشورهای توسعه‌یافته بروز

جامعه

گفت‌وگوی غلام‌عباس توسلی با «شرق» درباره فردگرایی در جامعه ایرانی

فردیت جامعه ما با جوامع توسعه‌یافته تفاوت دارد

عباس توسلی، مدیرکل دفتر امور توانبخشی سازمان بهزیستی

امین یگانه: در گذشته طلاق کم بود. مردم همدیگر را دوست می‌داشتند. بزرگ‌ترها بزرگ بودند و جایگاه خودشان را داشتند و کوچک‌ترها هم کوچک! این عبارات فکت‌هایی است که همواره درباره گذشته جامعه ایرانی به ذهن ما می‌آید. بنابراین وقتی از فردگرایی امروز ایرانیان حرف می‌زنیم، عده‌ای داد سخن برمی‌آورند که مگر در گذشته چه بوده‌ایم که امروز می‌گویید تنها شده‌ایم. مدعی‌اند در گذشته نسبت ما با آزادی اندک بوده، و به همین دلیل فردگرایی‌مان بروز داده نمی‌شده. این حرف همان قدر که آزاردهنده است، جلب توجه هم می‌کند؛ یعنی گذشته ما خیالات و ایده‌آل‌هایی غیرواقعی بوده است؟ چطور می‌شود بی به راست و دروغ این روایات ببرد؟ شاید یکی از رازاین تخصصی آن دوره «غلام‌عباس توسلی» بتواند باشد: کسی که جامعه‌شناسی خوانده و عمری در دانشگاه تهران استاد بوده و مدیریت کرده و متعلق به بخشی از تاریخ‌مان نیز هست که البته امروز در کهنسالی در خانه‌ای نقلی زندگی می‌کند و گشاده قبول کرد گذشته ایرانیان را فارغ از هر نوع تعصبی برای مخاطبان «شرق» روایت کند.

روحیات چیست؟ بررسی این موضوع مهم است. وقتی روابط سالم نیست، فشار جمعیت بیشتر شده، مردم در یک‌جا بودن آسایش خود را به دلایل مختلف از دست می‌دهند، عصبیت بالا رفته و افراد لاجرم دیگر افراد سابق نیستند.

درعین‌حال نمی‌شود از فشارهای تبلیغاتی هم چشم پوشید که در جامعه ما معمولا جزئیات تقلید سفیخ را راه می‌اندازد که در مواردی کاملا نقض غرض است. مثلا تکنولوژی یا زندگی شهری، یا همان ایده زندگی جدید برای این نبوده که مردم به فردیت کشیده شوند. اما به خاطر مدیریت‌های غلط در جامعه ما نقض غرض و حال و روز جامعه ما اینچنین شده است. در یک شهری که ۱۷میلیون نفر زندگی می‌کنند و شمار اتومبیل‌ها هر روز بالا می‌رود و هر کاری مستلزم این شده که افراد مدت زیادی در صف باشند، نمی‌شود توقع داشت که این انسان‌ها از اعصابی برخوردار باشند که بتوانند همدیگر را تحمل کنند.

بنابراین هم جنبه شخصی دارد و هم جنبه عمومی. تلویزیون از وقتی وارد زندگی مردم ما شده، خانواده‌هایی را که حتی سنت‌هایشان را می‌خواهند حفظ کنند تحت تأثیر قرار داده. مردم در مقابل تلویزیون با هم نشستند! اما بی‌هماند. شعاع عمل افراد بین خودشان و تلویزیون تعریف می‌شود. زندگی‌های پایدار یکی از دلالت‌هایی است که گویا می‌توان با آن به زندگی جمعی آن موقع پی برد، اینکه در گذشته تعداد طلاق‌ها کم بود و تعهد نسبت به زندگی زناشویی بیشتر. در حالی‌که یک نظر دیگر این

وسط معادلات را به‌هم می‌ریزد؛ اینکه چون نسبت مردم آن دوره با آزادی کم بود این پایداری تحقق می‌یافت. زنان در خانه زجر می‌کشیدند و حاضر نبودند بنیان خانواده را به‌هم بریزند. اما امروز این‌طور نیست. زنان آزادی بیشتری دارند و این فی‌نفسه بد نیست...

هم آزادی و هم توقع زیاد شده است. زندگی امروز ما در اثر آموزش‌ها و مواجهه با زندگی غربی مسلما نسبتش با آزادی بیشتر شده. ذاتا افراد دلشان می‌خواهد آزاد باشند و مزاحمت کمتری برایشان ایجاد شود. ساختار زندگی امروز هم این آزادی را ایجاب می‌کند. خانه‌های گذشته اگر ۲۰ اتاق داشت و در هر اتاق هر فرزندی یک خانواده را اداره می‌کرد حالا تبدیل شده به آپارتمان‌های چندین‌طبقه؛ آپارتمان‌هایی که زندگی را شخصی‌تر کرده است در عین اینکه باهم‌بودن را در آن می‌شود تصور کرد. شکل معماری ساختمان‌ها هم زندگی را شخصی‌تر و فردی‌تر کرده است. مطالعات فراوانی در این زمینه صورت گرفته.

در یک ساختمان ۲۰طبقه چندین‌نفر زندگی می‌کنند ولی هم فضای ذهنی و هم فضای بیرونی طوری سامان یافته که ارتباط‌ها در حد گذشته نباشد. در طرف همین چندسال در تهران همه ساختمان‌ها به هم ریخته. البته همین مساله در ایران بسیار بغرنج‌تر از کشورهای صنعتی است. شهرداری برای اینکه از مردم پول بگیرد به هر کاری تن داده و تراکم ایجاد کرده. به حداقل‌ها هم توجه نشده است. اجارهای اقتصادی هم مردم را به این ساختمان‌ها کشانده. در گذشته اگر کسی در آپارتمان زندگی می‌کرد، در آروزی خانه ویلایی بود. ولی الان هر کس که خانه ویلایی دارد در آروزی ساخت آن در چندین‌طبقه است به‌خاطر صرفه اقتصادی. در کشورهای توسعه‌یافته چنین خانه‌های ویلایی‌ای تعمیر می‌شوند ولی از دست نمی‌روند. چرا که مصالح در این صورت مفت از چنگ می‌رود. عادتای است که ما ایرانیان آنها را درک نکرده‌ایم. اما برگردیم به سوال شما.

اینکه زندگی‌های پایدار از بین رفته و آیا دلیل آن آزادی بوده یا خیر؟ در وهله اول باید دقت کرد که بیشترشدن آزادی با کم‌شدن اخلاق بسیار متفاوت است. اینکه زن‌های قدیم می‌سوختند و می‌ساختند فقط‌فقط به این دلیل نبوده که آزادی‌شان کم بوده است. نه. از تعهد آنها سرچشمه می‌گرفت و اخلاقیات و باورهای مذهبی قوی منجر به چنین ایثاری می‌شد. شاخص‌های مذهبی بسیار اهمیت دارد. بسیاری از خانم‌هایی که شما از آنها حرف می‌زنید، از سر باورهایی که در دلشان جای گرفته بود- تن به عذاب می‌دادند. هرچند باید بررسی کرد که واقعا تعداد چنین زندگی‌هایی چقدر بوده است.

بسیاری از کسانی که طلاق نمی‌گرفتند در جست‌وجوی زندگی بهتری بودند مانند امروزی‌ها ولی راه رسیدن به زندگی ایده‌آل را در شانه‌خالی‌کردن از مسئولیت‌ها نمی‌دیدند. متأسفانه در ایران بدبختی این است که در هیچ‌کدام از مواردی که شما می‌گویید بررسی اجتماعی واقعی صورت نگرفته است. کی ما پروژه‌ای داشتیم که به‌طور واقعی این‌همه را بررسی و نتیجه‌گیری کند. مانند کشورهای صنعتی و توسعه‌یافته. کارهای ما بی‌سرانجام است همین سوزهای که برای کارتان انتخاب کرده‌اید بسیار حائزاهمیت است که می‌باید پژوهش‌های اجتماعی در محوریت آن انجام شود. در آمارگیری‌های اولیه که در سال ۱۳۳۵ انجام شد، طلاق بسیار کم بود. اما بررسی‌های کیفی وجود ندارد که درباره آن زمان قضاوت کنیم.

ادامه در صفحه ۱۷

سودوکو سخت ۱۱۶۳

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ۱۱۶۳

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عده‌های بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

حل سودوکو سخت ۱۱۶۳

۲	۶	۵	۱	۷	۳	۸	۴	۹
۹	۷	۴	۸	۶	۲	۳	۱	۵
۱	۸	۱	۵	۴	۹	۲	۶	۷
۷	۱	۳	۶	۲	۵	۴	۹	۸
۴	۹	۲	۷	۸	۱	۶	۵	۳
۶	۵	۸	۳	۹	۴	۱	۷	۲
۵	۳	۶	۹	۱	۸	۷	۲	۴
۱	۲	۹	۴	۵	۷	۳	۸	۶
۸	۴	۷	۳	۲	۶	۹	۱	۵

۶	۹	۷	۲	۵	۳	۸	۱	۴
۱	۳	۸	۶	۷	۴	۵	۲	۹
۵	۲	۴	۸	۹	۱	۳	۶	۷
۸	۱	۳	۷	۴	۲	۶	۹	۵
۷	۶	۵	۲	۳	۸	۴	۱	۷
۹	۴	۲	۱	۶	۷	۳	۸	۵
۲	۸	۹	۴	۱	۶	۷	۵	۳
۳	۵	۱	۳	۲	۷	۹	۸	۶
۴	۷	۶	۵	۸	۹	۱	۴	۲

جدول ۲۱۶۵

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۲	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۳	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۴	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۵	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۶	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹	۸	۷
۷	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹	۸
۸	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰	۹
۹	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰
۱۰	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱۲	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۱۳	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۱۴	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۱۵	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶

تک‌خبر

ابتکار پیشنهاد داد

ایجاد پارک صلح ودوستی در مرز ایران وافغانستان

● **شرق:** معاون رئیس‌جمهور و رییس سازمان حفاظت محیط‌زیست در دیدار با معاون مطبوعاتی وزیر اطلاعات و فرهنگ و هیات رسانه‌ای افغانستان با اشاره به ریشه‌های مشترک فرهنگی، مذهبی و قومی میان دوکشور، گفت: با استفاده از این ظرفیت مهم و گسترش روابط میان دوکشور می‌توان فعالیت‌های مشترک در جهت توسعه دوکشور در ابعاد مختلف، صلح و بهبود محیط‌زیست داشت. معصومه ابتکار ضمن اشاره به تفاهم صورت‌گرفته با عراق برای ایجاد پارک صلح‌ودوستی مشترک در منطقه مرزی و حفاظت‌شده «کولگ» استان ایلام، همچنین توافقات مشترک با آذربایجان، ارمنستان و ترکمنستان برای ایجاد پارک‌های مشابه در مناطق مرزی با ایران، پیشنهاد داد: پارک مرزی صلح‌ودوستی افغانستان نیز به‌منظور توسعه روابط میان دوکشور، توسعه گردشگری پایدار و اکوتوریسم، گسترش همکاری‌های محیط‌زیستی ایران و افغانستان، همچنین کمک به معیشت و ایجاد زندگی بهتر و سالم‌تر برای مردم دوکشور شکل گیرد. رییس سازمان حفاظت محیط‌زیست، تالاب بین‌المللی هامون را یکی‌دیگر از زمینه‌های مهم همکاری محیط‌زیستی میان دوکشور برشمرد و افزود: با ایجاد تعامل مناسب می‌توان اقدامات مشترک و مثبتی میان دوکشور به‌منظور رفع مشکلات پیرامون تالاب هامون انجام داد. وی ادامه داد: حمایت و مشارکت و تعامل رسانه‌ها، جوامع محلی و بومی، سمن‌ها و تشکل‌های اجتماعی می‌تواند در بهبود شرایط محیط‌زیستی تالاب هامون و پیرو آن بهبود کیفیت معیشت و زندگی و سلامت مردم آن منطقه، مشارکت و تعامل داشته باشند و این تعامل علاوه‌بر سطح دوکشور و منطقه، اثرات بسیار سازنده‌ای در سطح بین‌المللی خواهد داشت.

معاون رییس‌جمهور با بیان اینکه دیپلماسی محیط‌زیست یکی از مهم‌ترین زمینه‌های تقویت دیپلماسی بین‌المللی است، اظهار کرد: ایران می‌تواند تجربیات و توانمندی‌های خود را به سةکنوانسیون بین‌المللی بازل، اکو و رامسر همچنین تجربیات آموزشی و پژوهشی خود در حوزه محیط‌زیست را با افغانستان به اشتراک بگذارد. وی ابراز امیدواری کرد: امضای تفاهمنامه همکاری‌های محیط‌زیستی میان ایران و افغانستان در آینده‌ای نزدیک با محوریت رفع معضلات تالاب بین‌المللی هامون و ایجاد پارک مرزی میان دوکشور به‌زودی منجر به توسعه روابط سبز دوهمسایه شود. سیمین حسن‌زاده، معاون مطبوعاتی وزیر اطلاعات و فرهنگ افغانستان نیز ضمن ابراز خرسندی از حضور خود در راس یک‌هیات‌رسانه‌ای در ایران، ملاقات با رییس سازمان حفاظت محیط‌زیست و زن موفق مسلمان ایرانی و مجموعه مباحث مطروح‌شده در این دیدار را از جمله دستاوردهای ارزشمند این سفر توصیف کرد. معاون مطبوعاتی وزیر اطلاعات و فرهنگ افغانستان یکی از مهم‌ترین دلایل سفر این هیات به ایران را درخواست برای انعکاس واقعیت‌های موجود در بطن جامعه افغان در رسانه‌های ایران ذکر کرد و ادامه داد: خواسته ما انعکاس نقاط مثبت و پیشرفت کشورمان در کنار نواقص و کاستی‌ها برای تغییر نگاه جامعه ایرانی و جهانی به افغانستان است.